

ECHO

ZAGŁĘBIA NAFTOWEGO

Tygodnik dla spraw społecznych, gospodarczych i politycznych

Nr. 46. (91) Drohobycz-Borysław, nie dzieła dnia 16 listopada 1930. Rok II

1 Kto

PRAGNIE POTĘGI RZECZYPOSPOLITEJ
PRAGNIE SILNEGO RZĄDU i ŁADU W PAŃSTWIE

1

TEN GŁOSUJE NA LISTĘ Nr.

Ważna kartka.

(w) Gdy w dniu 16 listopada będziesz podążył do urny wyborczej, by spełnić swój obowiązek obywatelski, szanowny Czytelniku — spojrzij dobrze na kartkę głosowania jaki też numer na niej się znajduje! Jeżeli spostrzeczysz jedynie, to ta prosta liczba powie ci wszystko. Powie ci ona jak żyły przeszłe pokolenia po utracie wielkiego skarbu wolności i jakimi drogami szły do jej odzyskania. Przypomni ci ona, że szły one przez krwawą walkę i trud, przez ofiarę i poświęcenie, przez męki i katusze.

Na małej ćwiartce papieru odtworzy ci się długa historia walk wyzwoleńczych... Ujrzysz wrośnięte w ziemię ciche mogiły powstańcze, ukryte wśród świętokrzyskich lasów... Ujrzysz szereg mogił zrównanych z ziemią na stokach Cytadeli Warszawskiej, a nad nimi stare, rozłożyste drzewo, ocieniające swymi konarami, skleconą z prostych brewlon, szubienicę, owe triumfalne wrota, przez które wracała do nas wolność z ostatnim tchnieniem tych, którzy umierając wskrzeszali nas do życia.

Jeżeli umiesz patrzeć sercem, to zobaczysz jeszcze pępone, smutne, mroczne cele wieżenne, w których spiechali pokut za grzech wolności najlepsi w narodzie. Od wrót wieziennych powiodą cię drogi na daleką Północ, poprzez kraj obcy i wrogi, poprzez stępy śniegiem zasypane, kędy po dzień dzisiejszy echo wśród mogił powtarza brzęk łańcuchów i skargi wygnañców.

Tam na stepach sybirskich, tam nad brzegami dzikiego Bajkału są drogi kości polskimi moszczone... Tam wśród min śnieżnego Sybiru, tam wśród tundr i tajg nieprzebranych błędą po dziś dzień białe duchy Anhellicz w błaskach polarnej zorzy i błogostawia daleką świętą ziemię dla której żyćieswe dali...

Patrz sercem na kartkę papieru, a do-

zrysz wykwitające na bruku Warszawy szkarłatne róże krwi z piersi bezimiennych szarych żołnierzy, który z gołymi rękami szli zdobywać wolność Ojczyzny... Ujrzysz skatowanego polskiego bojowca, ociekającego krwią w policyjnym cyrkule, jak siniejącymi usty wznosi okrzyk wśród ścian swej katowni: „Niech żyje Polska niepodległa!!!“ Patrz, patrz a zobaczysz katowane maleństwa we Wrześni... Górnośląskiego górnika ginącego w mrocznych głębiach kopalni i traktowanego gorzej bydłcia... Patrz patrz a zobaczysz galicyjskiego chłopca pracującego w zamorskich plantacjach narówni z murzynami... Patrz jeszcze, a przypomni ci się może hućcie szaleńców, który wydał wojnę odwiecznemu wrogowi i poszedł w bój, by przypomnieć światu, że... Nie zginęła!!!... Że żyje w sercach szlachetnej młodzieży... Może dostrzeczysz idących przez wyboiste drogi polskie szarych żołnietzy z orłami srebrnymi na maciejówkach strzeleckich, którzy pod wodzą ukochanego Komendanta poszli wśród bitewnych pól szukać wolności straconej... Może dostrzeczysz krzyż wysoki z napisem „Do Ciebie Polsko i dla Twojej chwały“ Patrz, patrz, a ujrzysz z pewnością wyciskającą izy cmentarz Obrońców Lwowa, mogiłę żądwrniańską i wiele jej podobnych mogił rozszaniach po całej Polsce od Karpat aż do hen po sine wody Dnieprów... Od onych mogił, wziętich i szubienic popłynię ku tobie głos bratni i powie ci wszystkie stockie sekrety miłości tej Ziemi w której Szczęście i Niedola jednemu chadza drogami... Niedola dłużej niż Szczęście tu gości. Wiesz przecie o tem tak dobrze, jak ja... A może nie wiesz co to szczęście znaczy? Może ty nigdy do niego nie wdychasz? Wszak tobie gorzki pot oczy zalewa... i nie masz czasu nawet myśleć o niemu... Czasem, gdy nocą legniesz na postaniu, gdy szłaś twoje półgłodne dzieciśka, myśliśz

mój bracie serdeczny żeby dzieciśkom spr-

wić bućcia... żeby ziemniaków było parę kory... że i żonie zdalby się przyodziewek... Cmisz papierosa z lichego tytoniu, myśliśz i troskasz się o to, czy jutro pozwolą ci zaprząć się do zwykłego jarzma w którym chadzasz od chłopięcych lat... Serdeczny bracie mój i towarzyszu niedoli! Jesteś szczęśliwy gdy możesz pracować jak wół by dzieci twe nie pomarły z głodu... A kiedy koniec z końcem zwłaziesz co miesiąca, to ci się zdaje, że jesteś szczęśliwy. Wszak prawda mój bracie?

Pamiętaj jednak, że jest ktoś, kto myśli o tem, że chleba masz zamało, myśli żebyś niebył wiecznie roboczym wołem, żebyś niebył we własnym domu najmitą, żebyś mógł dzieci wychować na chwałę tej Ziemi na której ujrzały blask słońca. Pamiętaj, że jest w Polsce ktoś taki, który rozumnie, że niemożna Ludu karmić obietnicą i że mu się należą pełne praw ludzkie, bo za nie walczył i krew swą przelewał. Pamiętaj! Spojrzyj w niedzielę uważnie na białą ćwiartkę papieru spojrzij w nią oczyma serca, a zobaczysz tam oczy patrzące z pod krzazastych brwi na wszystko co się w Polsce dzieje. Pomyśl i zastanów się dobrze!

Spojrzij w te oczy, które pierwsze blask słońca wolności dojrzały i zadaj sobie pytanie: czy one widzą też twoją niedzielę?

Te oczy ocieniłone krzaczastym łukiem brwi, skoro dostrzegły pierwsze drogę po której winien iść Naród, by wyszedł z domu niewoli, widzą dobrze wszystką niedzielę twoją i widzą bity gościniec po którym pójdziesz do cichej przystani, gdzie odetchniesz mój bracie rodzony po onych burzy w której się znalazłeś z winy tych, co miast siał ziarna siali jeno wiatr.

Patrząc na białą kartkę papieru pomyśl pomyśl dobrze nim wrzucisz ją do urny! I że kartka z której będą na ciebie patrzyć oczy ukochanego Ojca i Wodza Narodu, to złote ziarno z którego wzejdzie bujni i pełny kłos twojego szczęścia.

Więc tylko tę ważną kartkę wrzuc do urny!

Dzwon na trwogę.

Dzwon na trwogę rozlega się ze szpał prasy opozycyjnej, endeckiej w pierwszym rzędzie. Z wielką zaisną słusnością. Ho „nastroje wyborcze są już u siebie i ostatni tydzień zmienić ich nie zdąžia... A nastroje te wróża niechybnie zdecydowaną klęskę wyborczą opozycji. To te prasa endecka przygotowuje już na te ewentualności swoich czytelników, mamiących tak długo wizją rzekomej „pogęgi” stronnictwa. Szuka się już tylko argumentów, któreby osłabiły hłobwe wieści z pola walki! — armija w rozspęce, wodzo wie beznadzi, zwycięzki nieprzyjaciel w okopach! Pod ręką leży „argument” nadzyciela wyborcze”. Argument wyświechtany, ograny oddawna, ale w braku innych może i on dla najnawniejszych przynajmie wysłarczy. A zatem: nadzyciela, nawet „cyniczne”. I te które już miały miejsce, i te, które przyjdą dopiero w dzień wyborów, lecz które zostały już dostrzeżone przez złowróbcę Kassandry endeckie. Si m Pan Stefan Gruchala w jakimś t m wywiadzie mówił większość ci przoradowej w przyszłym sejmie, lecz mówił też o protestach wyborczych Pan Gruchala posowany przez endecków na wodza „sanacji i pilsudczyków” jest działaczem stronnictwa monarchistów, które idzie do wyborów samodzielnie i na własną odpowiedzialność. Poglądy i nadzieje, czy obawy pana Gruchala nie mogą iść na rachunek obozu państwowego. O tem wie dobrze prasa endecka. Lecz zapomniała w swem wyborczem zakłopotaniu o jednej prawdzie, ujętej lapidarnie w znanym powiedzeniu, że w domu powieszono nie mówi się o stryczku! I lekomyślnie wszczyna dyskusję o nadzyciach wyborczych.

A przecież szereg list wyborczych opozycji został unieważniony, gdyż zostały o e zgłoszone z pogwałceniem wyraźnych przepisów ustawy. Wyludniano podpisy od wyborców pod kłamliwymi pretekstami, zbierano podpisy przed usłaniem i wpisaniem nazwisk kandydatów. A przecież: władze administracyjne raz w raz muszą interwenjować, by przywrócić porządek, wciągnąć tamanego na zebraniach przedwyborczych przez mówców i agitatorów opozycji, żądanie zakazu pochodów u czynich doprowadziło już w Warszawie i Toruniu do przewazu król, sprawkowanego przez anarchiczne, antypaństwowe żywioły. A przecież; rewizje wykryły w Krakowie w lokalach stronnictwa narodowego i u obywatelskich działaczy fabrykę pałek gumowych, tajną drukarnię i skład nielegalnych odezw i ulotek. W Warszawie wykrył skład broni w redakcji czolowego endeckiego organu.

Ten szereg faktów możnaby przedłużyć niemal w nieskończoność. Wszystkie one stwierdzają że opozycja właśnie prowadzi w swej wyborczej rozpacze

liwej walce robotę anarchiczną, łamiąc praworządność że dopuszcza się szeregu nadużyć, którym kres kładzie obrotu energija władz.

Jest jednak jeszcze... inny rodzaj nadużyć wyborczych, oszustw, spekulujących na naiwności ludzkiej szerzących spustoszenia w świadomości politycznej ogółu. Celuje w nim właśnie stronnictwo narodowe. A nadzyciela to polega na tem, że w praktycznem działaniu, w zakulisowym kompromisie, w intrydze przywódców zadaje się raz w raz kłam odświeżnym hasłem, patetycznym zawołaniem programowym wskazaniem. Endecka idzie rzekomo samodzielnie do wyborów. Ta dziewczca westalka hasel jakoby narodowych, rzekomo katolickich, podobno państwowych i „praworządnych” ta endecka w mroku konspiracyjnych przetargów handluje równocześnie bezwstydnym swym kramikiem i ustulatał i wskazań, spiskuje z centrolewem. Już doszła do przekonania że „rozmoza w uczciwym socjalistą nie jest rzeczą „zdrzną”. Zdeklarowała tak przynajmie gdy ujawniono poufne jej krakowskie narady z panem dr. Rosenzweigiem i innymi przedstawicielami PPS - CKW. Nie wiemy, co było tematem tych narad. Czy mówiono tam o liście

pasterskim biskupa Łukowskiego zskarżającego białoli kom pod grzechem ciężkim popierać partię centrolewu, czy też radzono, jak pogodzić interes narodowy z kandydatami siódmek? Ale wiemy że w Małopolsce Wschodniej idzie endecka w jasnym już sojuszu z centrolewem, przeciw obozowi państwowemu i przeciw — hasłu solidarności narodowej, bo utrudnia swem warcholstwem utrzymania polskiego stanu posiadania. Wiemy, że i w dzielnicach zachodnich rozbija jednolitość part polski, zwrócono przeciw niemieckim zakusom.

Są to z pewnością najcięższe oszustwa wyborcze, które z wyborów czynią jakiś niesamowity wysięk demagogii i przecherstw i cofają masę wyborców w ich uświadomieniu politycznem i państwowem. Są jednak wywołać i wywołują inne jeszcze następstwa. Te masy, wodzone tak długo przeżywały wreszcie grę samobliwych przywódców, zawodowych łowców mandatów, ich bezcharakterna metodę walki, będąc zaprzeczeniem wszelkiej ideaowości i wierności programowi.

Stąd endecki biuletyn z pola walki armija w rozspęce, wodzowie beznadzi.

Ma jednak rację p. Gruchala: Zdecydowana gęska opozycji jest nieunikniona

Ra

Sen o centrolewie

Celem każdej dotychczasowej „walki politycznej” podejmowanej przez partje w Polsce, była chęć zdobycia władzy. Takż cel przyszłowieca oczywiście i „centrolewów” w jego obecnej „walce” wyborczej.

Przypuśmy, że przyniśł się nam przykry sen że lista „centrolewu” — „siódmek” — wychodzi triumfalnie z urn wyborczych. Rząd obecny ustępuje ze swego stanowiska. Ignacy Daszyński otrzymuje misję tworzenia gabinetu...

Oczywiście, — panowie z P.P.S. C.K.W. zabierają dla siebie natychmiast najbardziej łakome teki ministerjalne, — a ministerstwo pracy i opieki społecznej przedzyskujemy. Będzie to lekata dla agitatorów partyjnych...

Sojusznicy z „centrolewu” wściekają się i zgryzają zębami na zachłanność „sojalców”. Cóż jednak robić? Muszą się w końcu pokornie godzić z losem.

O ministerstwo reform rolnych wybuchu natomist zażarta walka pomiędzy stronnictwami ludowemi. Piastowcy boją się radykalizmu stronnictwa Dąbskiego, — pamiętając również niedoświó „Wywolenia”, które „przez szereg lat rządziło w tem ministerstwie i nie umiało ruszyć z miejsca sprawy re-

formy rolnej. A i stronnictwo Dąbskiego, ani „Wywolenie” nie chcą znow z swej strony dopuścić do ministerstw rolniczych Piasta, bojąc się, że Piast będzie je wyzyskiwał na rzecz jedyn e zamónych cłitopów. Spór trwa, nowy rząd skłócić się nie może, społeczeństwo daremnie czeka na ogłoszenie listy gabinetu...

Teiki ministra Spraw Wojskowych w rządzie partyjnym nie chce objąć żaden z szanujących się wojskowych. Każdy wie, że cała Armja, tak jak i on sam, oczy swoje zwraca będzie znowu tylko ku Sulejówkowi. Wentylowana jest przeto wśród partij kwestja powołania cywilnego ministra wojny. Wymieniane są nazwiska h postów Stefana Dąbrowskiego, Zdzichowskiego, Czterwórtynskiego. Ale to wszystko — ency, prawica. A „centrolew” nie potę przysto dorwał się do władzy, by dzielić się z prawicą. Zresztą, wszystkich możliwych i niemożliwych kandydatów na stanowisko ministra Spraw Wojskowych strazy widmo „kaprała Szczępy”. Dźwięczą więc telefony, latają gołycy po Warszawie i po prowincji w poszukiwaniu kandydata na ministra wojny. W rezultacie — niemożna znaleźć nikogo...

Ministerjalne kłopoty.

/Obrazek przedmajowy/

Na pękającym budziku (cena zł. 2,75 z trzymiesięczną gwarancją) wskazówki ustawiły się pionowo. Jak powszechnie wiadomo, moment taki może się zdarzyć tylko dwukrotnie w ciągu doby, t.j. o godzinie szóstej rano i wieczorem. Trzeba objektivnie stwierdzić, że żadnych politycznych dwunaczyników, że właśnie zbierało się na jesieni

Budzik wezbrał falą terkotliwych dźwięków i bez ceremonij gruchnął w sinawą ciszę zaspęganego pójkoja. Minister Agapit Fachowicz zerwał się nerwowo z łózki, przekreślił kontakt i zaczął się ubierać. Gabinet ministerjalny dosyć frywolnie wyglądał z porokładanemi szatami na meblach i resztkami kolacji na wielkiem empirowem biurku.

„Pan minister Agapit krzątał się znowo, bohobom; wszelka ospałość groziła mu nielada konsekwencjami. Napewno, jak codziennie, będzie za chwilę telefonowała małżonka, aby się poinformować u wodnego, czy minister już wstał. Niestety, trzeba skonstatować, że ugłaskany przez ministrowa sówietami datkami woźny był względem swego zwierzchnika bezlistny i mieldował fakty zgodnie z rzeczywistością. Już raz zdarzyło się panu Agapitowi, że nieco zasnął. Wówczas z niezaną nawet przy dzisiejszym rozwoju komunikacji szybkości pojawiają się panu ministrowa. Oracja powiata bzmiała, jak następuje.

„Już dwadzieci lat jest ministrem, a nie umiałeś zapewnić ani sobie ani dzieciom kawalka

chleba na starość. Jeżeli nie będziesz zabiegał koło interesów: to lađa dzień dostaniesz dziesięć Skąd wieść, czy dzisiaj jeden z czterystu czterdzieści czterech panów suwerenów nie wstał w złym humorze i czy mu do głowy nie strzeliła myśl, aby ci postawić wiaosek nieufności...”

Pan Fachowicz wiazał już krawat, gdy pojawił się sekretarz.

„Aaa, panie Bolesławie, niech pan siada. Jak tam konjunktura na dzisiaj?”

„Wezoraj wieczorem było niezłe, — raportował sekretarz. — Informowałem się u jednego z członków strazy marszałkowskiej w sejmie. Mówił mi, że wezoraj wieczorem była premiera w cyrku z murzyską trupą akrobacyjną i otwarcie nowego dancingu „Kaduka”, więc wszyscy poslowie byli tam zaaborbowani. Gorzej natomiast będzie dzisiaj...”

„Dlaczego? Co się stało?” — zanepokoił się pan Agapit.

„Katzenjammer...”

Sekretarz podniósł wymownie brwi i począł wyciągać papiery z teczki.

„Musimy, panie ministrze, natychmiast dać zamówienie dla firmy „Polhumburg”, w przeciwnym bowiem wypadku grozi nam intersepcja te strony frakcji lewego skrzydła prawicowej grupy posła Matolka, który tam prezesem rady nadzorczej. Na wszelki wypadek zamówiłem odpowiedź u redaktora Watermanowskiego z „Bębna Narodowego”, który za różne „kawalki” tego posła. Ale boję się, że zamówienie może na czas nie zdążyć,

tembardziej, że nacelnik wydziału zakupów ma do pana ministra pretenzje o nieprzełazienie zaproszeń na międzynarodowy zjazd pracowników asenacyjnych. Następnie trzeba przesłać poslowie Wienickiowski odpis monitu dla zaawidowcy stacji w Bęcałowie za spóźnienie się salonki. Posł czekał 18 minut i był bardzo niezadowolony. Okazuje się, że nasz projekt, aby konspiracyjnie, z prywatnych funduszy pana ministra złożyć biuro porad prawnych, jest naprawdę doskonały. Wezoraj wieczorem tym panom posłałem 83 interpelacyj do opracowania, więc trzeba będzie zwiększyć personalny znowu o parę osób. Może pan minister przeżyj rozkład na jać dzisiaj...”

„Czytał pan? — smętnie kiwnął głową minister.

„Godzina 8,30 - wizyta u posła Grzbiela [zawieź parę butelek jarzebiaku].”

„Cóż to znowu za dziwoląg?”

„Poseł Grzbiel wie gospodarze bufetu w sejmie, więc ma ogromne wpływy. Przepadza za jarzebiakiem i cierpi na bezsenność, więc chętnie wita gości bardzo raoo” — recytował sekretarz.

„Niech pan czyta dalej!”

Godzina 9,15 do 16,00 - deputacje prowincjonalne, penzenci. Trzydzieści pięć minut z każdej godziny rezerwowałem dla pp. postów. Interesanci z biletami polecającymi politycznemi po pięć minut, z telefonicznem poleceniem po 3 minuty. Zwycejają zaś - skierowani będą do odpowiednich departamentów. O godzinie 16,15 złoży pan minister wizytę w towarzyszy sekretarki posłowi Zdzisławskiemu ze stronnictwa i cjo-

Zażary, wściekły spór wybuchł przy tece ministra skarbu. Chłopi zdają sobie sprawę, że reforma podatkowa będzie dawno już „wisł w powietrzu”, — zaliczawca kieda na ich skórze, jeśli ministerstwo skarbu dostanie się w łapy socjalistów. Socjaliści drżą na myśl, co się stanie z ciężarami społecznymi, jeśli skarb dostanie się chłopom... Walka trwa spór się zagnął a społeczeństwo nadal daremnie wyczuje na ogłoszenie listy gabinetu...

Ignacy Daszyński sam ma wielką ochotę na tekę ministra spraw zagranicznych — sposobność do wyjazdów zagranicę, no i fundusz dyspozycyjny — znaczny...

Alc w społeczeństwie burzy się reszta cierpliwości. Jakże to? Polski minister spraw zagranicznych — uczestnik drugiej międzynarodówki będzie utrzymywał rozkazy od towarzysza Adlera z Amsterdamu albo od towarzysza Loebego z Berlina? Ależ to początek końca niepodległości Polski! Sprawa Pomorza i Gdyni znajdzie się lada dzień na porządku dziennym „rokowań” międzynarodowych! Daszyński nie o-prze się wówczas przeciw rozkazom swych niemieckich towarzyszy...

Nacrsk społeczeństwa obala wreszcie marzenia Daszyńskiego. Spory i walki w tonie „centrolewu” na temat obniżenia taryf sprag zagranicznych trwają nadal Ujływają dnie, tygodnie. Społeczeństwo wciąż wyczuje na ogłoszenie listy gabinetu...

Maszyna państwowa zwalnia tempo swego biegu aż wreszcie — staje.

Zaczyna się popłoch giełdowy i wściełka pogoń za dolarem. Banki nie mogą nasyścić głodu dolarowego... Złoty katastrofalnie spada... Stają fabryki, narwijają... Liczba bezrobotnych dochodzi do pół miliona ludzi...

Zaczynają się demonstracje uliczne i rozruchy, którym przewodzą komunisty... Lada chwila — władza państwowa znajdzie się na ulicy, sądy ją podniosą krawe łapy bolszewickich pacholców...

Budymy się złani zinnym potem. Na szczęście to był tylko sen. Ale taki sen stał-by się nieuniknioną, przekleństwem rzeczywistości, gdyby „centrolew” kiedykolwiek miał dojść do władzy w Polsce.

Dzeta.

Wszyscy do urny wyborczej.

Wybory, to jakby wielka bitwa. Kartka wyborcza, to bron, z którą idziemy po zwycięstwo. Zły to żołnierz, który w czasie walki pozostaje w tyle i nie idzie ze swym wodzem do ataku. Złym obywatелеm jest człowiek, który w dniu wyborów nie troszczy się o to, by oddać swój głos na czas i w porządku, którego nie obchodzi to, jak głosują jego krewni, znajomi i sąsiedzi. Skądzi przeto za nietyko państwu i narodowi, a i sobie samemu. Ten, kto patrzy tylko końca swego nosa, bywa, że machnie ręką i powie: „Nie pójdę głosować! Polityka mnie nie obchodzi! Niech się inni martwią!” A za rok, albo za dwa ta polityka sama przyjdzie do niego i zapuka do drzwi chaty. Sejm uchwałi nowe prawa, nowe ustawy, nowe podatki. Może ukrzywdzi cię w niejednym. Wtedy będziesz kłął i wyrzekał, lecz już będzie zapóźno. Jaki sejm, takie prawa i podatki. Podatki żaden ci sejm nie skasuje, bo państwo potrzebuje pieniędzy na drogi i szpitale, na szkoły i sądy, na wojsko i urzędników. Ale dobry sejm, dobry posłowie potrafią podatki rozłożyć sprawiedliwie na wszystkich, dadzą po ludzku folę biedniejszemu, zwolnią od podatku człowieka pracy. Sejm zły dbać będzie tylko o poselstwo przywileje i syne kury, nie będzie miał nijakiego starunku o naród i albo cię ukrzywdzi albo będzie próbnował i nie naprawi tego, co zło, nie znajdzie żadnej posady

na ludzką biedę, na brak pracy, na zły cen życia, na drożyznę butów i przyzdziwku. I dalej będzie rządził gnioła ludu, a państwo, puszczone samopas, nędznie się zacnie, jak stara podwórka.

Tych złych sejmów mieliśmy w wolnej Polsce już dosyć i wszyscy cheemy, by sejm, który mamy teraz wybrać, był lepszy od dotychczasowych. Jak mamy głosować, by ten sejm był lepszy, już niekto chyba nie trzeba. Wszyscy chłopi, jak Polska długa i szeroka, idą murem za Marszałkiem Piłsudskim i głosują na Jedyne. Niema chyba tak zapadłej wsi do której nie doszłyby wieść, że na setkach i setkach chłopskich wieców zapadły uchwały, wyrażające cześć i miłość Marszałkowi Piłsudskiemu i wzywające naród, by poparł Marszałka w jego pracy nad Polską, nad zaprowadzeniem u nas ładu, porządku i dobrej Konstytucji, nad wytypowaniem zła i skodnicionego, co panoszyło się tyle lat bezkarnie. Dłsi masa chłopka odwraca się już z pogardą od tych stronnictw niby ludowych, handlujących naszą sękurą, dnających tylko o interes przywódców i spekulujących na głupocie i naiwności ludzkiej. To też dziś te wszystkie stronnictwa są w rozbitciu i roz-

szpce i przy dawnych sztandarach, zszarganych przywstą i szachrajką polityką przywódców, pozostają już jako grupy partacyjne kombinatorów. Najlejsi ludzie, długielni działacze, odpadają od tych stronnictw, przychodzą do obozu Jedyński lub wyczuwają się z życia politycznego. Z „Piastem” nie kandydują już więcej ani poseł Jan Dębski ani senator Andrzej Sreńdlański. Były poseł Potoczek w otwartym liście naplewał politykę Witosowa, która zapadła chołopom na socjalistyczne podwórko i szczyry w narodzie zamęt, szkodziły dla najważniejszych interesów państwa. W Wielkopolsce zjazd wojewódzki delegatów z 16 powiatów postanowił zerwać z dotychczasowymi przywódcami „Piasta” i pójść do wyborów samodzielnie z hasłem współpracy z rządem Marszałka Piłsudskiego.

A to samo rozbitcie widzimy i w innych partiach niby ludowych. Większość rad naczelnej Stronicy Chłopskiej wyklużyła niedawno z tej partii przywódców Dąbskiego, Wrone i Walerona za politykę szubną dla interesów chłopskich. Z „Wywołaniem” również zerwał całe zerw działaczo, a h. poseł i długielni członkowie „Wzwołania”. Kapeliński w liście otwartym wypisał przywódców gorzkie słowa prawdy: „Jak wygląda demokracja u nas i w stronnictwie? Czy zarządzą nie są dobrane przez kłkę, a nie dobrane na ogół? Jakże się gospodarują funduszami partyjnymi? Czy składaliście sprawozdanie z gospodarki temi funduszami? Czy powiędzieliście, kto z was pobiera pieniądze z tych funduszy w czasie wyborczym? Czemu się powojujcie przy wyznaczaniu kandydatów na posłów i senatorów? Dla was nawel człowiek najgłupszy, największy nierób pod słońcem, byłoby was chwalił, byłoby wam się lizal, jeśli kandydatem na posła odpowiednim. Wy uważacie stronnictwo za przedsiębiorstwo handlowe, a mandat poselski za posadę dla bezrobotnych czy dla walczyjących się pracować”.

Tak więc chłop wie, że jego miejsce w obozie Marszałka Piłsudskiego, to jego świętym obowiązkiem jest głosować na listę Nr. 1. I nie o tem już teraz mowa. O to chodzi, by ten obowiązek głosowania spełnił, by nietyko samemu głos oddać, ale dopilnować leniwych, przekonać tych, którzy się leszcze wahają, iś do urny wyborczej grama, z zapęciem, z przekonaniem, że wygrane wybory, to początek lepszej doli i lepszych w państwie porządków.

W imię własnego szczęścia waszych dzieci, w imię rozkwitu państwa, wszyscy idziemy łąną do urny wyborczej i głosujemy na listę Nr. 1!

Jurek ze Staszowa

Ruch wyborczy

Akcja wyborcza B.B.W.R. na Podkarpaciu.

(w) Akcja wyborcza na Podkarpaciu w ubiegłym tygodniu przedstawiała się następująco:

Boryslaw-Wolanka. W miejscowej synagodze odbył się 2 bm. wiec wyborców żydowskich przy udziale 500 osób. Przemawiali pp. Dr. Ignacy Arnold ze Lwowa, Kecht, Stock i Melzer. Uchwalono jednomyślnie głosować na listę Nr. 1.

Boryslaw-Tustanowice. 3 bm. odbyło się tutaj zebranie przedwyborcze na którym był obecnych blisko 100 osób. Przemawiał inż. Kowalski. Zebrani uchwalili oddać swe głosy na listę prorządową. Na drugim zebraniu w Tustanowicach, które odbyło się 8 bm. obecnych około 180 osób, przeważnie ze sfer robotniczych. Przemawiali pp. Wojtarowicz, Michalewski, inż. Kowalski i inni. Wielu zwolenników CKW, po wysłuchaniu rzeczowych przemówień mówów, zadeklarowało się zerwać z dawną partją i oddać swe głosy na listę Marszałka Piłsudskiego, poczem rezolucję prorządową przyjęto przez akklamację.

W następnym dniu tj. 9 bm. odbył się w sali kina „Palace” wiec przedwyborczy na który przybyło kilka tysięcy osób. Przemawiał inż. Jędrzej Moraczewski, Dr. Bronisław Wojciechowski i Dr. Ignacy Arnold. Wśród olbrzymiego entuzjazmu uchwalono głosować jawnie na listę Nr. 1.

Drohobycz. Dnia 8 bm. odbył się tutaj w sali „Sokolaj” wiec przy udziale przeszło 1000 wyborców do których przemawiali Dr. Wojciechowski, Malinowski (Wojtek) i Dr. Ignacy Arnold. Uchwalono głosować jawnie na listę Marszałka Piłsudskiego.

5 bm. rzemieślnicy drohobycy na zebraniu w liczbie około 200 osób pod przewodnictwem p. Badaka po wysłuchaniu referatu inż. Wandycy i przemówień pp. Kechta, Wzorka, Błaża i Kobryna uchwalili głosować na listę Nr. 1.— Rzemieślnicy żydowscy w Drohobyczu na zebraniu przedwyborczym, odbytem 9 bm. w liczbie około 200 osób wysłuchawszy przemówień Dr. Ignacego Arnolda i p. Holzmana uchwalili rezolucję na rzecz BBWR i zadeklarowali się głosować jawnie na listę Nr. 1.

Dołhą od Poduzu. 9 bm. odbył się tutaj wiec ruski w którym wzięła udział prawie cała ludność tej wsi w liczbie około 800 osób. Do zabranych przemawiał p. Wojcikowski kierownik kopnił z Borysławia i inni mówcy. Zebrani uchwalili przez akklamację głosować za listą prorządową.

Ówów. W tym samym dniu odbył się drugi wiec ruski we wsi Ówów, gdzie miano wyrotnej agitacji ruskiego duchowieństwa, zebrani na wiecu w liczbie 400 osób odpowiedzieli się za listą prorządową.

Truskawiec. Mieszkańcy Truskawca w liczbie około 500 osób wzięli udział w wiecu przedwyborczym BBWR, który się odbył 8-go bm. Wysłuchawszy przemówień Dr. Wojciechowskiego i p. Dyduśki uchwalili, że w dniach 16 i 23 bm. oddadzą swe głosy na listę Nr. 1.

Skołe. 5 bm. odbył się w Skolem wiec robotniczy na który przybyło przeszło 400 robotników. Przemawiał Dr. Wojciechowski. Zebrani jednomyślnie uchwalili głosować na listę Marszałka Piłsudskiego.

Głosuj na № 1.

nalistów ludowych”...

— „Dlaczego z sekretarka, a nie z żoną?”

— „Bo widzi pan minister... p. Zdzisławski zbyt gorąco daje wyraz swemu uwielbieniu dla płci pięknej. — a tak, to pan minister będzie spokojniejszy... Godzina 17.30 ... Ach, zapomniałem, — pani wicemarszałkowa Stańgrecza zamówiła sobie na dzisiaj pańskie auto, więc może pan minister tak-sówka...”

Dalsze słowa sekretarza przerwało wejście woźnego z walizką, w której począł być ceremonij składając rzeczy ministra.

— „Co to jest? Co to znaczy?” — Minister i sekretarz zerwali się z krzesel.

— „Już po całym kramie, — muszę przygotować gabinet dla nowego ministra...”

— „Co???”

— „Już są nadzwyczajne dodatki o mianowaniu nowego gabinetu, Wczoraj odłożono przedstawienie w cyrku, więc posłowie wykalkulowali wieszorem, że trzeba zmienić klucz partynji, bo poseł Makolągwa wystąpił ze stronnictwa wiejsko-narodowego i przeszedł do chrześcijańskich nacjonalistów. Czy zwołac tak-sówkę?”

— „Nie, nie, — pojedaję tramwajem...” — westchnął były minister.

— „Nie wpuszczaj z walizką...” — zauważył były sekretarz.

— „To nic, — pójde piechotą...” zdaje się, że deszcz już przestał padać...”

Idem.

Komitet Floty Narodowej

wrócił się do Episkopatu z prośbą o popieranie celów Komitetu, na co otrzymał od ks. H. Przedzielskiego Biskupa Podlaskiego zapewnienie, „że dążenie Komitetu należyście podzielił i nie ośmielił położyć tej tak ważnej sprawy Duchowieństwu”.

KOLEJARZE NA FLOTĘ NARODOWĄ. — Dowiadujemy się z Komitetu Floty Narodowej, że Kolejarze nasi biorą coraz ofiarniejszy udział w popieraniu celów tej Instytucji. Nietenko z wielkich ośrodków naszego Kolejnictwa, ale i z najdalejzych drobnych jego placówek płyną liczne na ten cel składki.

Akcję tę zapoczątkowali pp. Minister Komunikacji Kuhn z małżonką przez przyjęcie protektoratu nad konkretnem zorganizowanym ub. zimy, z inicjatywą pp. Bienieckiego, St. Dobruckiego, J. Dybowskiego i inż. Rypkińskiego, przez Urzędników Min. Komunikacji i Urzędników Kolejowych. Koncert przyniósł czyste zysku zł. 4.616,52 wpałaczących do Komitetu. — W koncercie wzięli udział m. in. Kolejowy Zespół Śpiewaczy „Echo”, oraz orkiestra kolejowe pod dyktando pp. Zakrzewskiego, Janiszewskiego i Strzyżowskiego.

BUDOWA OKRĘTU p. n. „Temida”. W dniu 30 października r. b. z inicjatywą Zrzeszenia Sędziów i Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej w gmachu Sądu Apelacyjnego w Warszawie odbyło się zebranie przedstawicieli zrzeszeń i organizacji, związanych z wymiarem sprawiedliwości, przy udziale przedstawiciela Komitetu Floty Narodowej, gen. M. Zaruskiego.

Powzięta została uchwała, zgodnie z którą wymienione zrzeszenia i organizacje postawiły sobie za zadanie, celem przyczynienia się do swej strony do zaspokojenia potrzeb Polski na morzu, przystąpić do zaproszenia do składków dobrowolnych swych członków funduszów na budowę okrętu p. n. „Temida”.

Sekretarz generalny K. FI N.
Gen. M. ZARUSKI

Wiece przedwyborcze kobiet.

Staraniem Zw. Obyw. Pr. Kob. w Borysławiu odbył się dn. 8 list. w sali „Sokola” obywateli wiece manifestacyjnej kobiet, przy udziale około 700 osób.

Wiece zgalała Przewodnicząca miejscowego Zw. Pr. Ob. Kob. p. Wojciechowska — witając Przewodniczącą Zarządu Głównego Zw. Pr. Ob. Kob. w Warszawie p. Zofję Moraczewską, która następnie zabrała głos.

Przemówienie P. Moraczewskiej pełne entuzjazmu, porwijące głęboką treścią, wywarło tak silne wrażenie na słuchaczkach, że na salę zaraz po pierwszych zdaniach prelegentki zaplanowała bezwzględna cisza, przerywana tylko oklaskami i okrzykami na cześć Marszałka Piłsudskiego.

Bo On był przedmiotem entuzjastycznego za-Interesowania zebranych!

Dzięki podniesieniu nastrojów wiece samorządnie przeobraziły się w żywiołową manifestację uczuć Borysławia dla Marszałka.

Czołgoda Prelegentka uderzyła w najserdeczniejsze strony zbiorowej duszy zebrania.

Przed słuchaczami rozwinęła w cudownych blaskach legendę o Marszałku, którego czyn własny moc twórcza i geniusz uczyniły żywym mitem straszącym w sobie polski sen o Polędzie.

Prelegentka skreśliła z zapalem dzieje młodego chłopaka, 14-letniego Żulka, który z meską dotrątością już w Wilnie cierpiął z powodu bezsilności wobec przemocy rosyjskiej. Wspomniała, jak już wówczas — w dziwnem jakby przeuciu, zwrócił się swej siostrze, że w Wilnie przemówi do ludu polskiego — ale już wolnego. — Już wówczas nważano go za „szalencą” — podobnie jak wtedy, gdy tworzył Legiony. A teraz widzimy, że temu szaleństwu, zawziędźmy nasz był państwowi! A kiedy najwięcej duch jego pracował dla Polski, wtedy zawsze był najbardziej osamotniony. Takie są jednak zawsze koleje losów ludzi wielkich. Kroczą samotnie w sferach myśli niedostępnych dla innych, dokąd „wzrok ludzki nie dołata”. Dopiero gdy myśli oblecie się w realny czyn, odświeżają swą wielkością fakty, przerażające możność normalnej oceny.

Powstaje legenda. . .

Serdeczne oklaski stały się nietenko dowodem

uznania dla Szanownej Prelegentki, lecz także pełnym wyrazem prawdziwej wdzięczności za piękno przemówienia!

W dyskusji zabrała głos p. Kotowska, wzywając zebranych do oddania głosów na listę Nr. 1. po czem uchwalono następującą rezolucję:

„Zebrane na wiece kobiecej dn. 8. XI. 1900 w sali „Sokola” obywateli Żagłębia Naftowego, po wysłuchaniu referatu p. Moraczewskiej uchwalają jednomyślnie:

1. Wyrazić hold p. Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Ignacemu Mościckiemu i Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu. —

2. Głosować solidarnie na listę Kobietypolki Bloku Nr. 1 i wesawać wszystkie kobiety Polki Żagłębia Naftowego do głosowania na tę jedyną polską listę w naszym okręgu.

3. Wyrazić pełne uznanie Zarządowi Głównemu Zw. Pr. Ob. Kob. z Przewodniczącą p. Moraczewską i podziękowanie za skuteczną obronę postulatów kobiecych w toczącej się akcji wyborczej.

Na zakończenie p. Beżuchowa wygłosiła własnego układu wiersz na cześć Marsz. Piłsudskiego. — Rymy piękne, polczyście a silne, wypowiedziane z uczuciem i głębokim przyjęciem się ideą wiersza wywarły mocne wrażenie.

Zbiorowym, łsamozatnym „odruchem stała się pieśń „Nie rzucim ziemi”, która zabrzmiała po deklaracji jako wyraz podniosłego nastroju zebranych.

Tego rodzaju ton uczuciowy na wiecach nie jest zjawiskiem codziennem. Są jednak chwile, że potraczone struny duszy zbiorowej przemawia mocnym rytmem myśli i serca. —

Manifestacyjny wiec Żagłębia za listą Nr. 1.

W niedzielę 9 bm. odbył się w kinie Pałace wiec Żagłębijski Bloku. Zainteresowanego wiece było tak wielkie, że już na pół godziny przed rozpoczęciem zarówno sala, jak i galoria były szczerze wypełnione. Wiece zagał ob. Żulski witając zebranych i zaproszonych referentów w osobach b. ministra Moraczewskiego, dr. Wojciechowskiego i dr. Arnolda. Do prezydium na wniosek zajął się wybrano inż. Kanie, prezesa frakcji Wojłowicza, prezesa „Gwiadzy” Kechta i prezesa komitetu żydowskiego Löwenherza. Pierwszy przemawiał b. minister Moraczewski tak dobrze znany od szeregu lat w tu-tejszej klasie robotniczej, już przy wejściu do sali kina witali gromkimi okrzykami „Niech żyje!”

Okazało się, że kreca robota ciekawostki prowadzona od 4 lat nie potrafiła zaspędzić nianowicie w sercach tu-tejszego społeczeństwa do wielkiego i szlachetnego działacza. Przemówienie Moraczewskiego to długa serdeczna gawęda z dobrymi znajomymi, którym opowiadał ciężkie zapasy rządów Piłsudskiego z trudnościami, jakie na swej drodze spotykał i bilans dodatnich stron tych rządów. Toteż nie dziwne, że zebrani z zapartym odciechem stuchali przemówienia mowy, aprobując jego wywody od czasu do czasu rzęszymi oklaskami.

Z kół przemówił były nasz poseł dr. Wojciechowski który zdążył już sobie wyrobić sympatię wśród społeczeństwa swą niezmordowaną pracą dla dobra naszego Żagłębia. Mowa dr. Wojciechowskiego to jedna wielka Filipika z zaklamaniem opowieści, która pod pochwaką szumnych hasł, kryje lek przy utratą intratnych posad posełskich i snyderk partyjnych.

Gorące przemówienie mowy trafiło do duszy słuchaczy, którzy dawali swój wyraz za pomocą rzęsztych oklasków.

Dałej przemawiał dr. Arnold reprezentant grupowania żydowskich idących z rządem wzywając żydów, by nie zaprzęcałi tego jednego momentu, w którym największy człowiek współczesnej Polski wyciąga do nich rękę do zgody w chwili, gdy zagranicami Polski rośnie do dnia na dzień fala antysemityzmu. W końcu przemówił w krótkich słowach ze sali inwalida Czaja wzywając w prośbly alle pełnych zapalu słowach do zebranych, by poszli za Marszałkiem Piłsudskim. Na zakończenie uchwalono jednomyślnie rezolucję wzywającą wszystkich do jawnego głosowania na listę Nr. 1.

O tej samej porze odbywał swój wiec w domu PPS. OKW. były poseł Stańczyk na którym miał zaledwie 300 słuchaczy. „Śic transit gloria mundi”

Bezstronne świadectwo.

Słowa, które w przeddzień wyjazdu z Polski wypowiedział członek Rady Banku Polskiego i doradca finansowy Rządu Polskiego, a jednocześnie mąż zaufania finansów amerykańskich, Ch. Dewey, — powinny znaleźć szeroki odzew w sercach społeczeństwa, jako słowa otuchy i zachęty do dalszej pracy w kierunku, wykniętych przez Rząd Marszałka Piłsudskiego.

„Polska” powiedział Ch. Dewey, — zrobiła w ciągu ostatnich czterech, pięciu lat niezwykłe postępy”.

Powiedział to człowiek w sprawach finansów państwowych najbardziej miarodajny, doświadczony i biegły, który przez przyjazd do Polski sprawował urząd wiceministra skarbu Stanów Zjednoczonych. Powiedział to wiec — nie „sanator”, nie „pilsudczyk”, ale człowiek o rozległych horyzontach i bogatym doświadczeniu w zakresie spraw finansowo-państwowych.

Wobec tych słów, które są bodźcem pobudzającym polską energię twórczą, — jakże wyglądają owe ustawiczne krakania polskich demotorskich pesymistów i defetystów, którzy od blisko lat pięciu przerażają usilują Polskę widmem rzekomej nieuchronnej katastrofy, a którzy każdą trudność, wynikającą ze światowego kryzysu gospodarczego usiłują zwać na karb Rządu Polskiego.

B. poseł endecki Rymar, który z nauczyciela gimnazjalnego przedziernął się nagle w „znawcę spraw budżetowych”, prorokował w swoim czasie na szpaltach pism endeckich jeszcze w roku 1926 że... finanse Polski zalamają się przy gospodarce „sanacyjnej” w ciągu trzech miesięcy...

A to znakomity znawca gospodarki finansowej Stanów Zjednoczonych, który wciągu lat trzech miał sposobność obserwować właśnie tę gospodarkę „sanacyjną”, stwierdza obecnie, że oparta jest na zasadach niewzruszonych: trwałości waluty i równowagi budżetowej. Stwierdza, że gospodarka ta nie zalamie się nigdy, jeśli tylko nadal będzie w ten sam sposób kontynuowana.

B. poseł endecki Rybarski, naczelny herold domo rosyjskich defetystów, był także kiedyś wiceministrem Skarbu Polskiego. Ale wykazał takio niedoświadczenie i — taki brak wszelkiego zmysłu praktycznego, — że na stanowisku tem nie mogła go utrzymać nawet wszechpotężna za czasów sejmowalstwa — protekcja partynia. Ale zato potem — prorokował również „katastrofę” gospodarki pomajowej...

Amerikanin p. Dewey, zdaje sobie sprawę z trudności, z jakimi musi walczyć Polska. Ale wskazuje bezstronnie na ich źródła.

„Współczesność” mówił Ch. Dewey, — odzwymają się głosy rozezorowania, że Polska nie otrzymała więcej pożyczek zagranicznych w ciągu ostatnich dwóch lat. Że ich nie otrzymała, jest kwestią nie zależną natomiast od sytuacji, istniejącej na światowych rynkach pieniężnych, gdzie panowała ciasnota pieniężna, spowodowana niezawodnie przez wyjątkową spekulację akcjami i umieszczeniem nadwykłych przeważnie w akcjach, a nie w obligacjach zagranicznych.

Alle opozycjoniści poselscy zrywają sobie gardła, wrzeszcząc na całą Polskę, że niedostatkowi pożyczki, w ciągu ostatnich dwóch lat jedynie dlatego, że „finansami Polski nie rządzą ani Rybarski ani Diamond, — oraz że na czele rządów nie stoi Drogwiez, Daszyński lub Witos, —

Z właściwym u Amerykanów zdrowym rozsądkiem Ch. Dewey w tym „poście” pożyczkowym, na jaki została skazana Polska, widzi również i dobrą stronę.

„Może dobrze się składa, — mówił Ch. Dewey, — że w tym okresie ciasnoty pieniężnej i niepewności, dług zagraniczny Polski jest tak mały i że jej bilans płatniczy nie jest natyle obciążony, aby znaczenie obniżyczerewer państwową w zlotce i walutach zagranicznych”.

Ch. Dewey przewiduje, że nadwyżki kapitałów zagranicznych, zawładzione na spekulacji akcjami zwróca się znowu do obligacji zagranicznych, — i że Polska otrzyma wówczas należną sobie część kredytu.

Abowiem nasz dotychczasowy doradca finansowy nietenko jest pełen wiary w Polskę i jej przyszłość, ale i pełen uznania właśnie dla „sanacyjnej” gospodarki finansowej.

„Polscy należy się szczerze uznanie — mówił Ch. Dewey — zato, że przez więcej niż dwa i pół

Kino
COŁOŚSĘUM
 Kino

Do niedzieli 16 b. m.
TRUJĄCY KWIAĆ

W sobotę i niedzielę poranki p. t.
ZA KREW BRACI
 Lujana Giełł

ata, w ciągu których obniżyły się dochody państwo-
 we, potrzebna utrzymać budżet w równowadze, a
 podczas gdy w wielu innych krajach całego świata
 budżet wykazywał deficyt,

Dodajmy, że na ten właśnie okres przypadają
 największe trudności wewnętrzne Rządu Marszałka
 Piłsudskiego, spowodowane nieustannymi, nieprzy-
 tomnymi atakami opozycji lewicowej i prawicowej.

Beznorowy, miarodajny świadek stwier-
 dza obecnie, że nasza gospodarka finansowa w tym
 okresie była nie tylko nie „gorsza”, ale właśnie znac-
 nie lepsza od gospodarki wielu innych krajów całego
 świata.

Mowa Dewey'a, któremu nikt nie może odmówić
 najwyższej kompetencji w sprawach finansowych
 i gospodarki państwowej, jest pełne argumentów
 młodzieżowi dla domorosłych „krytyków” i defetys-
 tów.

Dobre się stało, że wypowiedziana została
 w okresie wyborczym, gdy niejedni obywatele Pań-
 stwa waży się jeszcze w sumieniu, jaką karstkę ma
 wzięty do urny wyborczej.

Ocena beznorowego Amerykanina mówi mu
 to jasno i wyraźnie.

Polska — według jego kompetentnego i bez-
 norowego świadectwa — w ciągu rządów Marszałka
 Piłsudskiego zrobiła ogromne postępy.

Kto więc pragnie, by te postępy nie były zahamowane
 przez Polskę w spokoju i bez wstrząsów prze-
 trwać mogła resztkompański okresu złą konjunktury
 światowej i doczekać się lepszych czasów, —
 ten musiał głosem swoim wesprzeć pracę i wysiłki
 Tęgo, kto jest nie tylko Wskrzesicielem i Budowniczym
 Państwa, ale i jego przezornym, najlepszym
 Gospodarzem.

Asper.

KRONIKA NAFTOWA.

Stateland Południe gł. 1501 m, rury 6'5",
 warstwy polanicke. Rury 8'5" postawione wo-
 doszczelnie w głębokości 1432 m.

Arkadja gł. 1621, rury 6'5". Warstwy
 munitowe. Proste otwór i ściąga dziennie
 około 7 tys. kg. ropy i gazu 3 1/2 min.

Parnas gł. 1027 m, rury 8'5" ocen dolny
 nasunięty, wyrabia się zasyp i ściąga się
 dziennie około 120,000 gazu niema.

Zawisza Czarny II. Po zasypianiu otworu
 do głębokości 1540, warstwy popielskie. Pod-
 jęto łożkowanie, Produkcja dzienna 1600 kg.
 ropy.

James Forbes gł. 972 rury 8'5" warstwy
 polanicke. Zarzurowany został w otworze
 świder i wierci się normalnie. Rurami 10"
 zamknięto wodę w gł. 931 m.

Uroczyście dziesięciolecia odparcia na- woty bolszewickiej.

W sobotę 8 bm. o godz. 6 wieczór oddziały
 P.W. i kompania strzelców przemaszowały przy
 dźwiękach orkiestry „Limanowej” głównymi ulicami
 miasta i zatrzymały się przy placu Nieznanego
 Żołnierza koło Szkoły Powszechnej w Borysławiu,
 gdzie odbył się uroczysty apel Borysławian poległych
 w walkach o niepodległość w latach od 1914
 do 1920 r. Po przeczytaniu nazwisk poległych i zło-
 żeniu na płycie wieńców przemówił do kilkuty-
 siecznej rzeszy publiczności burmistrz Borysławia
 p. inż. Machnicki i porucznik Steczkowski. Po od-
 śpiewaniu „Roty” Konońnickiej organizacje i pu-
 bliczność rozeszły się w niezwykłe podniosłym na-

stroju do domów.

W niedzielę 9 bm. oddziały strzeleckie, hu-
 fce szkolne i drużyny harcerekse po odebraniu raportu
 przez majora dr. Czerkiewskiego, udały się na nabo-
 żeństwo do kościoła na Wolańce.

Po nabożeństwie oddziały przededefilowały
 przed przedstawicielami rządu, wojska i tutejszego
 społeczeństwa.

Wieczór o godz. 8 odbyła się uroczysta aka-
 demia na której program złożyło się: „Ślowo wstęp-
 ne” wygłoszone przez prof. dr. Markowskiego ze
 Lwowa, występ chóru T.S.L. Mraznica i komedia
 Kraszewskiego pt. „Panie Kochanku” z p. Barwiń-
 skim w roli głównej.

Państwowa Szkoła Rolnicza męska „Bratne” w Gołotczyźnie

rozpoczęła przyjmowanie zapisów na nowy
 rok szkolny 1931-szy.

Nauka trwa 11 miesięcy od 15 grudnia i jest
 bezpłatna. Oprócz przedmiotów ogólnokształca-
 cych w zakresie szkoły powszechnej nauka obej-
 muje uprawę roli i roślin w polu, chów, żywienie
 i leczenie zwierząt gospodarskich, ogrodnictwo,
 pszczelnictwo, rzemiosło stelmachsko-stolarskie i za-
 sady pracy społecznej; na wsi.

Od wstępujących, w wieku nie mniej jak 16
 lat, wymagana jest umiejętność poprawnego czyta-
 nia, pisanja i rachunków w zakresie przynajmniej
 4-ch oddziałów szkoły powszechnej.

Uczniowie mieszkają w internacie szkolnym
 i koszt utrzymania wynosi około 35 zł miesięcznie.

O szczegółowy program i warunki przyjęcia
 należy się zwracać do Dyrekcji Szkoły.

ADRES: poczta Gołotyczna woj. War-
 szawskie.

Przejazd do Szkoły koleją do stacji: Gołot-
 zyczna na drodze Warszawa-Mława.

11 nia 11 bm. na zaproszenie Stowarzyszenia
 Inżynierów Związku Techników Wiertniczych wygło-
 sił dr. Bronisław Wojciechowski referat „O nowej
 ustawie naftowej”. Referatu wygłoszonego z wzesz-
 trownym opowianiem tematu wysłuchano z dużym
 zainteresowaniem, poczem odbyła się żywna dys-
 kusia.

Dr. Bronisław Wojciechowski z Borysławia pisze:

„Organizacje niepodległościowe okresu przed-
 wojennego, legiony i wojsko polskie z czasów
 wojny dały Polsce pokolenie obywateli żołnierzy
 którzy bez względu na zajmowaną w społeczeń-
 stwie placówkę pracują z myślą o Państwie Polskiem,
 z poczuciem karności żołnierskiej.

Z dumą zaliczamy się do tego pokolenia. Dziś
 gdy twórca Armji i Państwa, pierwszy żołnierz i
 obywatel Józef Piłsudski zarządził nowa modyfika-
 cja dla stworzenia trwałych podwalin pod lepszy
 ustój Polski, winien stanąć w orydku każdy zesz-
 legowiec społeczeństwa. Dlatego kandyduje do sejm-
 nu z listy BBWR”.

Borysław.

W domu prowadził w Borysławiu wybuchła
 kłótnia a następnie bitwa, w której August Kuchar
 pokaleczył mocno siekiarą Franciszkę Leśnią a

meża jej usiłował uderzyć siekiarą w głowę.

Ejg Rottenberg notowany paser został a-
 restzowany i osadzony w aresztach policyjnych, za
 kupowanie skradzionych narzędzi ślusarskich
 firmy Oil Spring.

J. Jaracz ze Stopynicy chwilowo zamieszkały
 w Borysławiu pobit Helenę Suchą tak dotkliwie,
 że ta będąc w stanie ciąży poroniła dziecko. Ja-
 racz zbiegł w nieznanym kierunku.

Józef Gertner vel Rappaport został aresztzo-
 wany i osadzony w aresztach policyjnych za spo-
 żądanie napisów komunistycznych, za pomocą
 szablonów na domach i parkanach prywatnych.

Unieważniona się księżkać wojskowa, skra-
 dziona lub zgubiona wydana na nazwisko inż. Ka-
 zimierza Książkiewicza przez PKU. Bielsko.

żancuch sportowy. Na budowę boiska spor-
 towego złożył P.P. Stanisław Nowak 10 zł. wy-
 wujac Wł. Leśniaka, J. Guszpita, Wł. Makla, J. No-
 waka i J. Leszczyńskiego. Probat Wilibald 10 zł.
 wywujac Nowakowskiego M., Gindę J. i Ulanow-
 skiego T., Koszałka Stanisław 10 zł. Robotnicy
 sekcji „Bitumen A” 27 zł. 28 gr. wywujac robot-
 ników sekcji „Horodyszcze Dolne” i „Zygmun-
 t Kollataj”. Drwiga Franciszek 5 zł. wywujac Pal-
 mowa i Błażowskiego R.

Pieniądzy należy składać na ręce p. Juljana
 Bittnera tel. 162 albo 597.

Repertuar Kina Colosseum: „TRUJĄCY
 KWIAĆ”, Lili Damita powiększona orkiestra, spe-
 cjalna ilustracja muzyczna. Od poniedziałka „ŁZY
 UKOJENIA” z liis Aylan. Wkrótce „HRABIA
 CAGLIOSTRO” i „DUSZE w NIEWOLI” wg
 Prusa.

Milicja PPS.CKW. w Warszawie opuściła szeregi partji

W koszarach Blocha przy 3. Maja zebrał
 się wczoraj w godzinach wieczornych członkowie
 milicji PPS. CKW. w liczbie 150 osób. Zorganizowa-
 wali oni pochód który przeszedł ulicami 3-go Maja,
 Al. Jerozolimską Bracka, Szpitalna. Na rogu ul.
 Wareckiej zastąpił im drogę kordon policji nie do-
 puszczał do przejścia przez ul. Warecką, gdzie
 mieli się redakcja „Robotnika”. Wobec tego poch-
 ód ruszył pod gmach prezydium Rady Ministrów
 na Krak. Przedmieście.

W pochodzie niesiono transparenty z napisami:
 „Niech żyje Marszałek Piłsudski”, „Milicja
 PPS. CKW. dzielnicą Ochota, Powiśle, Praga”.

W ten sposób członkowie milicji PPS CKW.
 którzy postanowili łączyć z polityką przywódcom
 opozycyjnych i wystąpili z partji — zamaniesto-
 publicznie swój krok.

Refleksje wyborcze.

Charakterystyczne jest dla obecnych nastrojów
 przedwyborczych w Tuslanowicach ob. 80 zdecydo-
 wane odzwierciedlenie się do partji. Nawet starzy
 partyjniocy obrażają się, że „Idą” na pasku partji.
 Pewna bezpartyjność, powiedziałbym samodzielność
 zdobywa sobie prawo obywatelstwa wśród szeroki-
 mas. „Własny sąd” o polityce staje się identyczny
 z odsuaniem się od partji, bez względu na to jak
 się ona wabi, PPS. CKW. Zw. S. Nar. czy jeszcze
 inaczej.

Znamienne to. Bo mimowoli umysły mas eman-
 cypują się z pod wpływów partji, a jednostki skie-
 rowują swój wzrok i mysl polityczny w stronę
 właściwej polityki państwowej, w stronę zagadnień
 dotyczących wszystkich a nie partji. Pewno pocu-
 cie samodzielności i odpowiedzialności za swoje po-
 zyczenia na pola politycznym jest wyraźna wska-
 zówka, że społeczeństwo się konsoliduje w dębu
 państwowo - tworzywnym reprezentowanym właśnie
 przez Marszałka Piłsudskiego. Jest to tam bardziej
 zamienne, że ta ewolucja, odbywa się samorzutnie
 bez agtacji, ale w poczuciu zrozumienia własnej
 godności osobistej.

Do dzisiejszego numeru załączamy
 moje czeki P.K.O. kłtoremi prosimy
 wyronnąć prenumerale

REDAKCJA.

FRANCUSKIE TEATRY NIE ZNAJĄ MOLIERA.

Książka Antoni Bibaska, słany autor dramatyczny, chcąc wypróbować wrażliwość dramatyczną i erudycję sawodową dyrektorów teatrów paryskich, posłał siedmiu z nich przepisania na maszynie kłopotliwego, zwanego „George Dandara”. Tekst komedii został przepisany dosłownie, zmianie uległ jeden tytuł i jedna osoba występujących, i rzecz prosta, nazwisko autora zastąpiono pseudonimem.

Niaktory z dyrektorów odrzucili wprost sztukę dając się zrozumienia, że praca ta nie zasługuje na wyświetlenie w teatrze stoletzym, inni jeszcze mniej zadali sobie trudu i po pobieżnym przeczuciu rękopisu wrzucili go do kosza.

NOWA BRON PRZECIWOLOTNICA.

Technicy armji Stanów Zjednoczonych ukończyli budowę bardzo skomplikowanej maszyny, która tak będzie kierowała ogniem artylerji przeciwlotniczej, że każdy niemal strzał automatycznie stymuluje będzie celny, wobec czego prowadzenie ataku przez nieprzyjaciela z powietrza wysoce będzie utrudnione. W ostatnich dniach rozpoczęło się w Aberdeen próbe trzech takich maszyn. Dwie maszyny zbudowane w Europie, trzecia zaś jest amerykańskiej fabrykacji.

W armji Stanów Zjednoczonych już do roku 1924 starano się o skonstruowanie podobnej maszyny, liczne jednak próby nie dały dostatecznych wyników. Dopiero ostatnio udało się kapitanowi C. H. Morganowi z departamentu artylerji rozwiązać ten problem.

PODATEK OD DZIECI I KOTÓW

Miejsowe władze w Szanghaju wprowadziły w życie nowy oryginalny podatek. Oto każde, dziecko ma być opodatkowane. Nowość ta wywołała gorące protesty wśród kół rodzicielskich, narazie jednak bezskuteczne. Niestety dzieci mają tam podlegać opodatkowaniu, lecz również i koty. Urzędnicy miastcy krązą od domu do domu w celu ściągania pieniędzy w każdym bowiem domu znajdują się przedmioty podlegające opodatkowaniu.

Odruch protestacyjny mieszkańców Szanghaju przybrał tak znaczne rozmiary, iż sprawa ta musiała się zająć urząd skarbowy. 12-ty pobór podatkowych zostało aresztowanych, ponieważ nie mieli odpowiedniego upoważnienia do ściągania podatków, a pobrane pieniądze chowali do własnej kieszeni.

„Echo Zagłębia Naftowego” Kino COLOSSEUM Borysław Kupón na jeden bilet zniżkowy ważny od 17 XI. do 22. XI.

ZWIĄZEK STRZELECKI Oddział Tustanowice

zwołuje Doroczne Walne Zebranie na dzień 30 listopada 1930 r. o godz. 10-tej rano w lokalu własnym, z następującym porządkiem dziennym:

- 1. Sprawozdanie Zarządu.
2. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
3. Udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.
4. Wybór nowego Zarządu.
5. Wólne wnioski.

Wracie niezjawienia się przewidzianej statutem ilości członków zebranie odbędzie się bez względu na ilość członków tego samego dnia o godzinę później t.j. o 11-tej.

Za Zarząd:

M. GERLACH sekretarz.

J. BITTNER prezes.

Do sprzedania 10-letni filodendron ok. 3 m. wysokości. Blizsza wiadomość Wolanka, ul. Zielona, dom Wałęgi. Można oglądać między godziną 14 a 16-tą.

Poszukuje się inteligentnej panny do czerstwiej dziewczynki w ciągu dnia. Pierzeństwo mają freblanki.

Zgłoszenia: Telef. Nr. 62 w Borysławiu.

PLAGA KROKODYLI

Z Egiptu donoszą, że w roku bieżącym zmnożyły się tam krokodyle w tak wielkich ilościach, że stanowią to poważne niebezpieczeństwo. W pierwszym rzędzie cierpi z tego powodu było w piórkach, położonych nad brzegiem Nilu. W przeciągu 10 dni krokodyle pożarły osiem ludzi. Władze rozpoznały energiczną walkę z temi plazmami Walka o tyle jest utrudniona, że kule karabinowe odbijają się od twardych pancerzy krokodyli.

Nieoficjalna giełda Brutto A.

(r. oznacza transakcje.)

Ceny są 1/16 w dolarach amerykańskich.

Borysław:

Apollo II 20 tr. Bernard 15 tr. Ekwivalent II (V 110 Wilkan Horodyzycze I i II 35, Wiazra 55 tr. Zyghard I i III 70, Jutrzenka 20 tr. Konrad I, II, IV i Brugger 460, Mary I, II, III, V 45, Postresin Galleja I, II, III, IV, V 140 tr. Filandzi 20, Polaka Nafita VI (Wilson) 10, Silwa Plana I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII Kozak 310, tr. Blochowska II, tr. 20, Zyta 70 tr. Ignyca 17 tr. Aleksander 40 Bernard 22 Bronisław 50

Tustanowice:

Cesia (Harding) I i II 25, Flara 30, Kalifornia II 10, Kopernik I, tr. 15, Krakowianka 25, Maria Teresa I 95, Mar. Ter. IV 30, Plon 15, Waluzko 85 Wialka 130 Saksonia I, II, III, IV, tr. 180, Harding 25 Mraźnica /M. T. III. 95

Piłsudski III 20, Fotograf II, III, IV, X, XII 40 Halina 40 Zawisza Czarny II 60, Zawisza Czarny II 50, tr. Sfinx 20, Fryderyk I, II, Bitumen Grünfeld 115 tr. Arkadia 115 trans. Horodyzycze I, II, III, IV, V, VII, VIII, XI, X, XI, 360 tr. Józef I, II, III, III, 120, Zofia I, II, III, IV, V, VI, VIII, 120, Kołtata V 115 tr. Zygmunt (Gal) 140 tr. Wierze 90 tr. Ropa 85 tr. Jakob 100 tr. Beno, Mella, Rella 220 tr. Pogoń 28 tr. Yvonne (krak) (Siecheman) 25 Czesław, Samkowski II, III, V, 230 tr. Adela 40 Monte Carlo I, II, III, IV, 40, Tadzio 30, Tryszak 25, Milano, I, II, III, IV, 50, Bielako 40, Bonaparte 10, Ella 40 tr. Guido 85, Janina 30, Skarb I, II, III 20 Wychub 17, Linka I, II 40, Nina 45 tr. Karol (Sydona) 60 Standard I, II, III, IV, VII, VIII 420, Anusia par. 505, 75 Gen. Sikorski Metan 85 tr. Aldona (Junie) I, III 30 Gotfried I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII 45 Minareta 65 Bogdan 40 Wazowska 40, Elsa 15 tr. Fausztyna I, II, III, IV, V 48, Sasyk IV, 110 tr. Kraków (Violetta) tr. 115, Union I, II, III, IV, VII, 150 tr. Oleś 20, Dolci I, II, III 60 tr., Katarzyna C. (Bloch) 65 trans. Angela (Joffr, Petaine) 82 Gtr Horodyzycze Galleja 34 0 tr. Gibian 75 tr.

Cenyropy borysławskiej 215 dolarów, " " schodniczej 315 " " " uryckiej 360 "

Magistrat w Borysławiu L: 14068/30.

Borysław, dn. 27. października 1930.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat miasta Borysławia podaje do powszechnej wiadomości, że w miesiącu listopadzie 1930 r. są płatne następujące podatki:

- 1/ od nieruchomości za III kwartał 1930 r.
2/ od lokalu za IV. kwartał 1930.
3/ od placów niezabudowanych za IV kwartał 1930

5/ należyci z tytułu asekuracji po koniec roku 1930, jakoteż wszystkie zaległe podatki państwowe i miejskie, jak od psów, szylków, posiadania przedmiotów zbytku, przeniesienia prawa własności i za pobór wody z hydrantów miejskich po koniec roku 1929.

Wzywa się płatników, ażeby we własnym interesie zapłaciły swoje zaległe podatki, gdyż w przeciwnym razie zostaną zaległości ściągane w drodze egzekucji.

Burmistrz: Inż. R. MACHNICKI m. p.

POLECAMY Pierwszorzedną gazolinę z GAZOLINIARNI Gminy Chrześcijańskiej zgłoszenia u pełnomocnika Władysława Fieberta.

Wydawca i Naczelny Redaktor: Mieczysław Żulawski. — Redaguje Komitet Redakcyjny. — Redaktor odpowiedzialny Albert Korosteński

Redaktor przyjmuje w poniedziałek i czwartek od 5 — 7 pop. Adres dla korespondencji: Borysław, Skrytka pocztowa 204.

Biuro redakcji i administracji: Borysław ul. Pańska dom p. Wolańskiego Tel. 742. Konto czekowe P.K.O. Nr. 154.270

Czaszyny urzędowe od 5 — 7 pop.

Przeznaczenie kwartalna wynosi 3 zł. z dostawą, lub przysyłką pocztową.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 200 zł — poł str. 110 zł — 1/4 str. 60 zł — 1/8 str. 40 zł. — Za wiersz 1-szpaltowy milimetrowy ogłoszenia: nadesłane 40 gr po kronie 45 gr — w tekście 35 gr — w artykułach 1 zł. — Ceny na 1-szej stronie o 100 proc. droższe — Drobne ogłoszenia za słowo dawkowo liczone się 25 gr. — wartymsialne, korespondencje i prywatne 15 gr — dla potrzebujących pracy 3 gr. Każdy numer